

РЕШЕНИЕ

№ 5892

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 12.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5420** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „ДЕТЕЛИНА НЕДЖИБ 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], предявена чрез управителя Г. А. С. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С2154-0134235 от 04.05.2023 г. – „запечатване на търговски обект“ - павилион 167-168, находящ се в [населено място], [улица], тържище С. (Д.) и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление (ЦУ) на Националната агенция по приходите (НАП).

В жалбата са наведени доводи, че така издадената заповед е неправилна и незаконосъобразна, като издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. Моли за отмяна на процесната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ С., Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, в съдебно заседание чрез юрк. Б., моли да се отхвърли жалбата. Счита, че нарушението е безспорно установено. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява

становище по жалбата.

Административен съд София – град, Трето отделение, 1-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършена проверка на 07.04.2023 г. на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – павилион 167-168, находящ се в [населено място], [улица], тържище С. (Д.), стопанисван от „ДЕТЕЛИНА НЕДЖИБ 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е направена контролна покупка – на 5 кг. моркови на стойност от 7.00 лева, заплатена в брой и в лева, като сумата е приета от продавач-консултант в обекта, за която не е била издадена фискална касова бележка от наличното в обекта ФУ модел „D. С. М 01” с индивидуален номер ДУ496145 и номер на фискална памет 36654618, регистрирано в НАП с потвърждение № 4439901/21.09.2020 г., нито касов бон от кочан с ръчни касови бележки. Резултатите от проверката са обективирани в протокол за извършване на проверка АА № 0134235/07.04.2023 г., в който е вписано, че обектът се стопанисва от „ДЕТЕЛИНА НЕДЖИБ 2020“ ЕООД.

Установеното се потвърждава от приложените по делото доказателства: протокол за извършена проверка серия АА № 0134235/07.04.2023 г.; опис на налични пари в каса за дата от 07.04.2023 г.; копие от КЛЕН за дата 07.04.2023 г.; копие от дневен финансов отчет от 07.04.2023 г.

При така очертаната фактическа обстановка, административният орган е приел, че е изпълнен съставът на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка със ЗНПАМ/ № ФК-С2154-0134235 от 04.05.2023 г. - запечатване на търговски обект - павилион 167-168, находящ се в [населено място], [улица], тържище С. (Д.) и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Към административната преписка са приложени Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г.; Заповед № ЗЦУ-1157/27.08.2020 г., и Заповед № 3927/23.11.2022 г., Справка за задълженията на дружеството към 29.05.2023 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК: компетентност на органа, спазване на установената форма, на административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и целта на закона.

Заповед № ФК-С2154-0134235 от 04.05.2023 г. е издадена от компетентен орган по чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, съгласно който, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, са определени да налагат ПАМ запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС, а от Заповед № 3927/23.11.2022 г. се установява, че издателят на заповедта - С. С., е назначен за

заемане на длъжността, считано от 23.11.2023 г., поради което заповедта е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

По приложението на материалния закон:

Съобразно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта. В нормата на чл.186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС се предвижда, че принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че към момента на осъществяваната проверка, в търговския обект не е издадена фискална касова бележка от функциониращото в обекта фискално устройство (ФУ) при покупка на 5 кг. моркови на стойност 7.00 лв. Плащането е прието от продавач-консултант в обекта на „ДЕТЕЛИНА НЕДЖИБ 2020“ ЕООД. От наличното в обекта ФУ са отпечатани КЛЕН и дневен финансов отчет (ДФО), от които е видно, че сумата от 7.00 лв. не е отразена, като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

В процесния случай не е спорно, че в търговския обект е инсталирано и регистрирано фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупки и плащане в брой е било дължимо, но не е сторено. Следователно, безспорно е налице неизпълнение от страна на дружеството-жалбоподател на задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл. 186, ал. 1, б. „а“ от ЗДДС.

ПАМ в случая е наложена с превантивна цел. Последното е ясно посочено в мотивите на обжалваната заповед с това, че целта на ПАМ е да се постигне промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а по-далечната му цел е недопускане до ново отклонение от данъчното облагане. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената ПАМ със специалния закон - чл.186, ал.1, т.1, б."а" от ЗДДС "запечатване на обект" е с предвидена такава превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването ѝ дружеството не е преустановило дейността си, т.е. съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ за извършено плащане.

При наличие на предпоставките на чл.186, ал.1 от ЗДДС, административният орган е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на прилагане на мярката. В тази насока оплакванията в жалбата

относно продължителността на мярката са основателни.

В действителност, административният орган е изложил отделни мотиви във връзка с продължителността на срока, които обаче биха могли да бъдат отнесени към всеки един случай на неиздаване на фискална касова бележка и по същество не представляват анализ и преценка на конкретната фактическа обстановка. Изтъкнато е, че срокът на запечатването е съразмерен с тежестта на извършеното деяние, с целената превенция от законодателя - за преустановяване на лошата практика в стопанисвания търговски обект от страна на лицето нарушител, конкретния вид упражнявана търговска дейност, както и с необходимото време за създаване на нормална организация на работата за отчитане на търговския оборот от дейността. Формално е налице изпълнение на задължението за мотивиране на акта, но без обвързване с конкретни факти, което се приравнява на липсата на мотиви, независимо от техния обем. Не е посочено как е формирана волята на органа да определи срок на мярката около средния размер, респективно кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Излагането на конкретни, а не общи мотиви относно срока на мярката е дължимо с оглед на това, че разпоредената продължителност на ПАМ не е в минимален размер, дори в приблизителен до минималния. При липса на посочени и доказани от страна на административния орган относими факти и обстоятелства, обосноваващи необходимост от прилагане на мярката в посочения срок, следва да се приеме, че определеният 14-дневен срок, което е средният предвиден в закона размер, е необосновано дълъг, следователно заповедта засяга права и законни интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

На следващо място, при издаването на заповедта за налагане на ПАМ принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 от АПК следва да бъде съблюдаван императивно. По дефиниция, административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането на мярката. Установява се в случая, че съразмерността на мярката, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

В тази насока следва да бъде отчетено и Решение от 4 май 2023 година по дело С 97/21 на Съда на Европейския съюз, в което е дадено тълкуване на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, по преюдициално запитване отправено от Административен съд — Б., в което се сочи, че „що се отнася до спазването на принципа на пропорционалност, следва да се припомни, че той изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции, предвидено в национална правна уредба като разглежданата в главното производство, да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от тази правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели.“.

Ето защо, обжалваният административен акт е издаден при допуснати нарушения на чл. 146, т. 3 и т. 5 от АПК.

С оглед изложеното, жалбата е основателна, а обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Съобразно изхода на спора и липсата на заявена от жалбоподателя претенция, разноски в настоящето производство не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 1 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ДЕТЕЛИНА НЕДЖИБ 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2154-0134235 от 04.05.2023 г. - „запечатване на търговски обект“ - павилион 167-168, находящ се в [населено място], [улица], тържище С. (Д.) и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: